

ЈЕДНОРОГ ДОТИЧЕ
СФЕРУ ЉУБИЧАСТОГ

Агни

Вук

Агни

**Једнорог дотиче
сферу љубичастог**

Вук

Гордана Петковић
Вид Вукасовић

Једнорог дойиче сферу љубичасијог

Стихови; слике;
печати...

© Copyright by the Authors
Serbia and Montenegro 2006

Издавач:
Књижевни клуб "Бранко Миљковић"
Књажевац

Библиотека:
"Храст"

Књига I

Едиција Импресум
Ваљево

Арт дизајн корица и ликовни прилози:
Гордана Петковић
Вид Вукасовић

Поговор:
Светлана Станковић

Технички уредник и слог:
Ненад Вучковић

Штампа:
"Графичар", Ваљево

Тираж:
300

ISBN 86-83977-26-9

**Човек - архијелаг свейлоси
Крисјал средишја свейа**

**Сшхови; оликe;
йечайи**

Стихови Гордане Петковић означени су знаком ©, док су стихови Вида Вукасовића неозначени.

Над планином још једно горје ...

Човек - архиелаг светлости
Кристал средишта света
Бројчаник који се лагано помера ... ка новим
Путоказима...

За шрен застој ... навир нових речи.....
Речи које се огледају једна у другој..
Агни - Вук
Вук - Агни

Бирамо прву, појављује се ...
Из седефа..

Жудња цвећова у шами, жеђ за светлошћу...
На крилима неба, зрно ...
Силећ речи око рогова јелена...
Годови храсћа, сшазе мрава...
Док одлећу и ждралови ...
Над бором срћ младог месеца ...
И јелен на рубу шуме -
Сребрни звуци... и месечина...
На усшук сшуб речи се подиже...
Класје на ветру... жешооци ...
Ушисују се у круг Неба... облаци

Над ђланином још једно горје ...

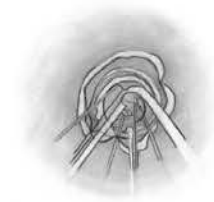
Једнорог

Стазицом
Кроз екран духа
Једнорог ©

Једнорог
Звездани прах
На екрану духа

Једнорог
У девојчицином крилу
Прегршт звезда

Урањам
Једнорог дотиче
Сферу љубичастог ©

*Сунце иза облака, час круг, час чудно лице -
нашаје дуга*

Драма

Мравињак
Изгажен копитама
-драма у трави

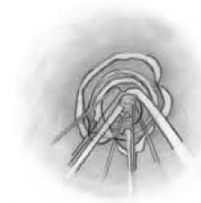
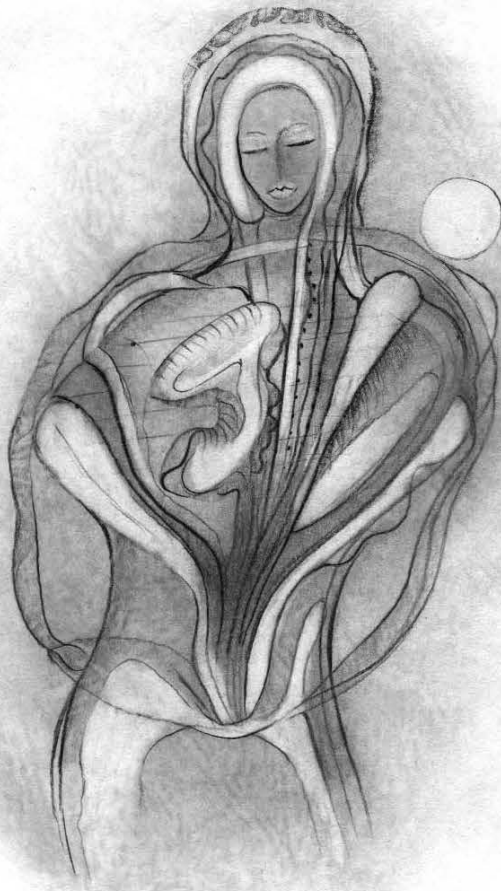
За трен
Драма поста
Комедија

Маска

Мења маске
Сунце иза облачића
- капи и дуге

Без трага неста
Маском знан
Скривен оста

Круг

Круг кредом
Некад је овде
Ходао Пан

Ваздух у меху
Празан круг
Јутро

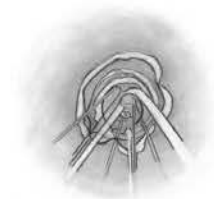
©

Ковач

Ваздух у меху
Напуштен наковањ
Нема ковача

©

Ударци
Чекић и наковањ
Суочени

Звезда

Титрај речи
Звезда саткана
Срмом зоре

Кружни лет
Пут у јутро
Звезда

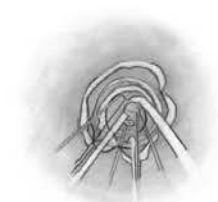
©

Монада

Монада
- рађа се искра
На пољу искона

Пре мајке и оца
И пре Сунца и Месеца
Монада би

©

Стопе

Стопе у песку
- зрнца времена
Размакнута

У теби зрак
Живот у искри
Стопама траг

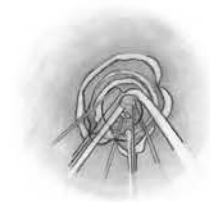
©

Вир

Виром сенке
И одраз Луне
- загонетка

Поља булки
Стопа оста
Вир

©

Лан

Пољем лана
Сенка препелице
Шапуће јутру

Пољем лана
Видар заста
- кап крви

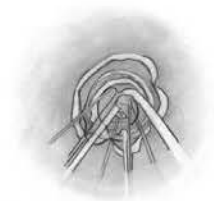
©

Роса

Дрхтаји
Капи росе
Зрак

У извору
Огледа се
Росом оденута

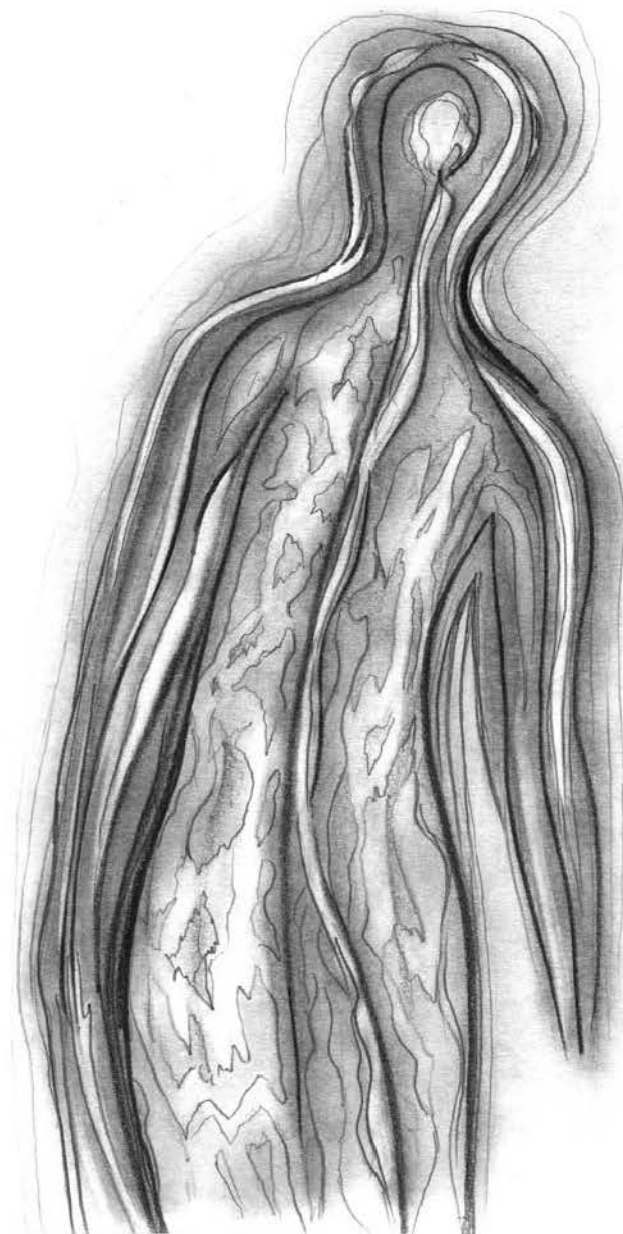
©

Магла

Прамењем
Магла тка Пут
- светлост

У магли
Мирис амбре
- путоказ

*Пасишрско јуџро. Међ' криновима њива Неба.
У њој загонејка...*

Ђуп

Крај ђупа
Комад проје и гајде
Пастирско јутро

Ђупови
Међ' криновима
Празнином испуњени ©

Клица

Клице
Под пахуљама
Њива Неба

Међу звездама
Негде клица света
Заче се ©

Булке

У пољу булки
Остали трагови
Младог пастува

©

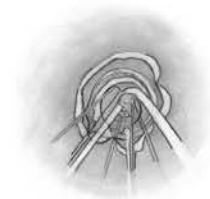
Булке
Топот ждрепца
Замире

Извор

Песма попца
Извору
Дар

Извор
У времену снова
Траг

©

Огледало

Огледало сна

Искорак

Из слике јаве

Огледало језера

Јутрос јој

Хаљина

Штап

О штап

Ослоњена

Сећања

Штап о камен

Очи видарке

Змија

Тор

Крај тора
Пастир и фрула
Пронашли песму

Фрула
Зов планине
Тор

©

Корен

Корен времена
У реч
Израста

У забраву
Речи
Укорењене

©

Капија

Капија
Два света
Сучељена

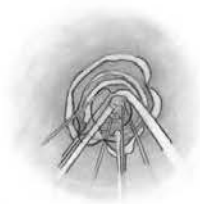
Мрав
Кроз капију
- врч

Плоча

На плочи
Загонетка
Змај

Плоча
У времену неком
Камење

Звездани змајеви

Долетели
Змајеви са звезда
Чекамо реч

Одраз Луне
И звездани змајеви
- ТОК

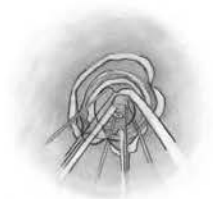
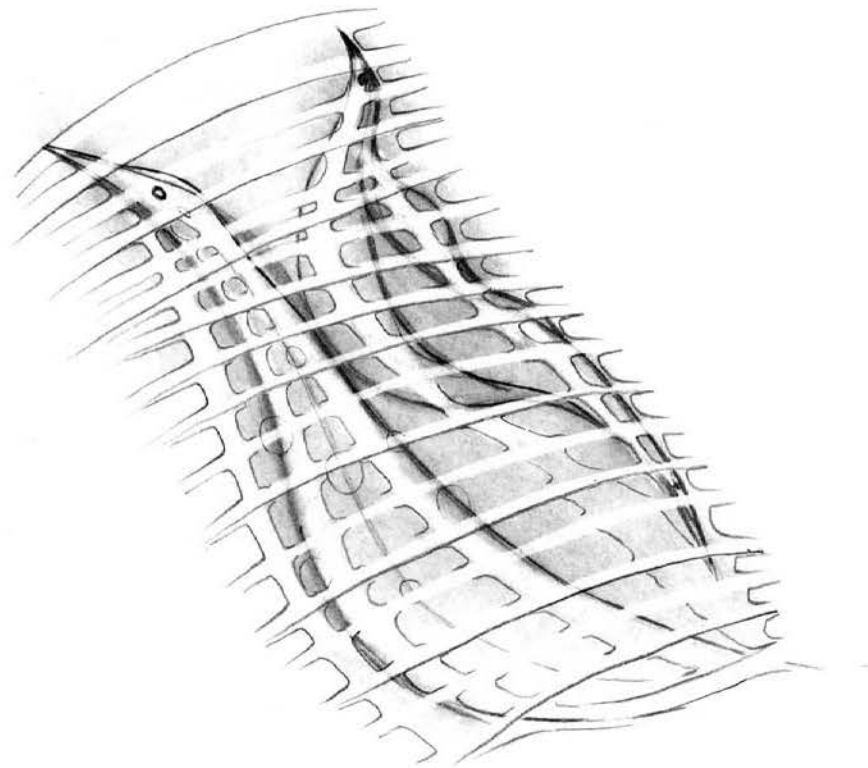
©

Даљина

Далеко стрела
И звук гонга
Одлећу

Однекуд
На Стази
Лотосов цвет

©

У магли снови, свейшлосї и цвркуї исїрейлешани...

Магла

Нерођени
У магли
Кринови

©

У магли
Нестали небо и река
Остао цвркут

Магла
Пут ка Бићу
Јаснији

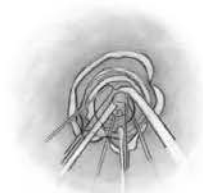
©

Врт

Врт
У ноћи
Нада јутра

Са прага
Погледом
Додирујем врт

©

Крила

Крилица
Небо исписује
Усамљени ждрал

На крилица
Из сна
Понесе тишину

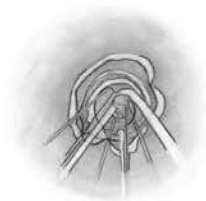
☺

Брдо

Звук фруле
Брдски пропланак
Претвара у храм

Снегови
И љубавници
Брдом

☺

Сан

У рано јутро
Очи будне
Сан сневају

У зору
Снови и светлост
Испреплетани

☺

Дуга

Постала
Ни из чега
Дуга

Дуга
Толико застава
До врхова

☺

Руж

На чаши
Руж трагом
Трепери

Усне
Укус ружа
Мук

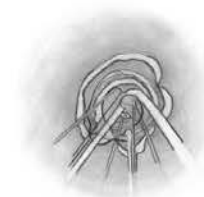
©

Црвена земља

Крик ратника
Прегршти
Црвене земље

Зора
Црвена земља
Бат

©

Радост

Радошћу
Дете
Дан дарује

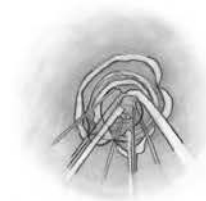
У радости
Туга
Заче се

Благо

Прегршт ораха
Благо у рукама
Малог просјака

На месечини
Благо
У зрну песка

Стварање

Ритам стварања
Ноћ слаповима зоре
Оденута

Стварање
Јутро пресеца
Поленов лет

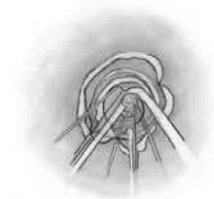
©

Настанак

У настајању
Пев
Узлетелог

Нестајући
Пробуђени
Наста

©

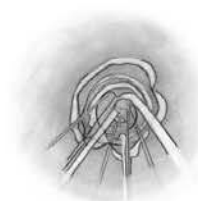

Тушем исписана

Настаје
Тушем исписана
Реч: почетак

Индиго стазом
Ка новом јутру
Бића су ближе

©

*На ливади из сна ширкизно јаје. Излеже се
освиш. Монаси небу и земљи пружају наду ...*

Тиркизно јаје

Тиркизно јаје
У сенци птице јо
Клече монаси ©

Долази јаје
У шаџи пахуља
И свитање

Ћилим

Продавац ћилима
Нуди приде
И прегршт месечине

На Путу
У ћилим уткани
Знаци Неба ©

Кутија од жада

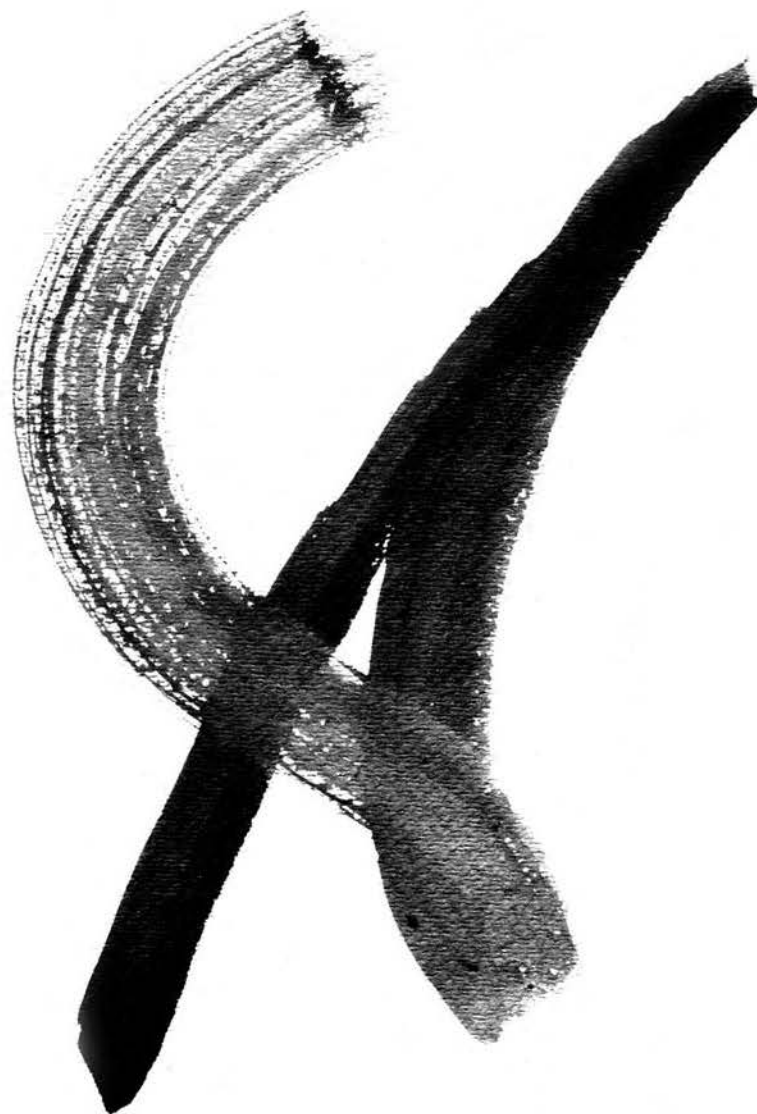
Заборављена
У кутији од жада
Латица руже

У сну
Кутију од жада
Вила дарује месецу ☺

Звучне куглице

Звучним куглицама
Откључава
У шаџи реч

Звучне куглице
У шакама
Лептири настају ☺

Лепеза

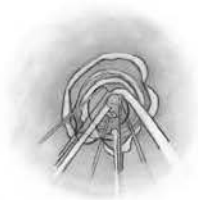
Лепезом
Заводи сенке ноћи
Гејша сутона

Нема гејша
У сутон лепезом
Лице скри ©

Витез и Месец

Месец и витез
Срели се у екрану
Духовне стазе

Витез
Месечевом стрелом
Дозива свој дух ©

Ждралови

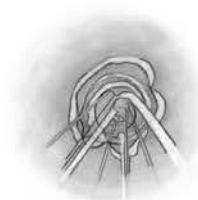
Екраном духа
Ноћас одлећу
Јата ждралова

Ждралови
Ивицом
Сазвежђа Лабуда ©

Огледало духа

Екран духа
Звук
Пој

Огледало духа
Један знак и звук
Ама ©

Индиго

Индиго
Вратнице
За виману јутра

У заметку
Индиго свет
Зри

©

*Ка својој сенци леишир леиши узалудно...
Вучји зов... Ехо...*

Лептир

Лептир
Ка својој сенци лети
Узалудно

Лептир
У пламену свеће
Сенка му неста

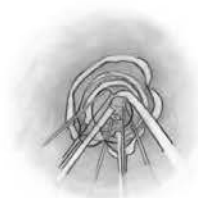
©

Сенка

Игром сенки
Тка свеукупност
Дете Творац

У игри сенки
Стапајући се
Љубавници нестају

©

Месец

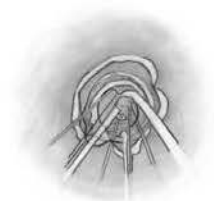
Месечев срп
Над самим ушћем
Набујале реке

Дубоко у ноћ
Млад месец и ја
На пољу кринова ☺

Листићи чаја

Рано поподне
Листић чаја на усни
Прелепе гејше

Листићи чаја
Отворени
- књига буђења ☺

Сунцокрети

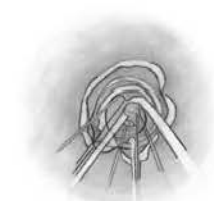
Круне сунцокрета
До саме ивице неба
Соларни звон

Сунцокрети и лептир
Сунце у зениту
- сазерцање ☺

Звоно

Далека звона
Чине тишину шуме
Још потпунијом

Манастирски мир
Звоно прекину
Рибар ☺

Јелен

Рика јелена
И вучји зов
- ехо

Рика јелена
У рано утро
Будна сањам

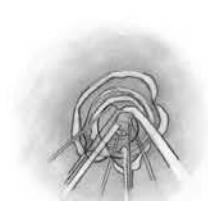
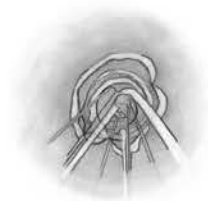
©

Сунце иза облака

Сунце иза облака
Час круг, час чудно лице
- настајаје дуга

Пастирско јушро
Међ' криновима њива Неба
У њој загонешка...

У магли снови, светлости и цркуну испрејелени...
Једнорог дошиче сферу љубичастог
На ливади из сна ширкизно јаје
Излеже се освиш
Монаси небу и земљи пружају наду ...
Ка својој сенци лепшир лепши узалудно...
Вучји зов... Ехо...

ИМЕНОВАЊЕ ХАИКУ ТИХОСТИ - У ДВА ГЛАСА

Настављајући хаику дијалог, започет књигом "Свет ниоткуда" (ауторско издање, Београд 2004.), аутори (креативни актери) лагано али суверено разгранављају и вишезначно обогаћују ову дијалогску форму, дајући јој оригинални духовни печат, водећи рачуна да изворне хаику константе буду очуване, и да се притом *јун* и *јанг*, *анимус* и *анима* преплићу у виђењима, доживљају и у перцепцији, складно се допуњавајући: како између два аутора тако и на личном плану сваког од аутора - понаособ.

Понекад је уочени приказ довољно инспиративан да се хаикуом, сваког од аутора, забележи, а понекад је доживљај једног од аутора, импулс, искра, која покрене нов доживљај.

У некима је пак, само један појам довољна спона да два хаикуа држи у релацији одраза, рефлексije тог истог појма - различито песнички перцепираног.

Илустрације које су такође у функцији значењског појашњења хаикуа, изронивши из креативног света ово двоје песника, истовремено и усложњавају нивое поимања интеракција хаику стихова.

А све то "укоричено" је двома "хоризонталним" песмама: наиме стихови песама настали су од назива поглавља или тематских целина из обеју књига, претходне и ове пред нама.

Како је све природно повезано, оно се текстуално, доживљајно и уметнички савршено уравнотежено спаја и држи, што потврђује да је њена уметничка супстанца, есенција - *макошо* - искреност; она је истовремено, и есенција хаику стиха.

И овде се потврђује тврдња Аристотела: да се истина односи на релацију, а не на ствар саму; по њему и битак - значи бити повезан.

"Дух није у *Ја* већ између *Ја* и *Ту*" - каже Мартин Бубер, додајући да човек живи у духу када је кадар да одговара своме Ти. Дакле искрена, уравнотежена релација са самим собом, као предуслов за здрав однос са *другима*, *другачијим* пред собом и око себе. И то је узрочно последични круг који нас одређује.

"Сам човек се ни са собом срести неће" - каже народ ("Глас народа - глас Бога") схватајући неопходност тог одраза у другом, повратне информације о себи. Наравно, духовна чистота огледала је предуслов да слика буде јасна.

А предуслови су овде и хаику постулати који су са лакоћом и природно уткани: од *каруми*, лакоће стварања, која се ритмично осећа, као дисање, преко *ваби* - једноставности, узвишене једноставности која сву ову слојевитост сажима у хаику стихове, дајући оно специфично хаику стање, *хаику но кокоро*, душе хаикуа у коме се огледа истовремено и ауторска особеност.

Зато је и могуће да се, прелазећи све ове скале и дијапазон појмова и нијанси осећања, дође до стања *јоцо* - оног упечатљивог *осећања после*: после читања књиге, после престанка звука црквеног звона, литургијске песме, звука кише - оног тренутка непосредно по престанку звука, снаге доживљаја, док његов одјек, ехо, траје у души и чини да она и даље трепери.

Само као пример, један удвојени доживљај, један од многих;

Благо

Прегршт ораха
Благо у рукама
Малог просјака

На месечини
Благо
У зрну песка ☺

довољан је знак да, држећи у рукама ову књигу и читајући је хватамо из тајанствених сфера поезије, прегршт искрица хаику стихова, чија искричавост оставља препознатљив траг...

У Београду 21. марта 2006.
Светлана Станковић